

Koldingbogen

ÅRSTAL:	1977
FORFATTER:	Frovin Jørgensen
TITEL:	I anledning af et jubilæum
KORT RESUME:	Politidelingen ved Hjemmeværnet i Kolding – 25 års jubilæum 1976

I anledning af et jubilæum

af Frovin Jørgensen

I al stilhed har hjemmeværnet i Kolding passeret et jubilæum, idet det i 1976 var 25 år siden, politidelingen blev oprettet. På grundlag af den almindelige hjemmeværnsuddannelse skulle denne deling videreuddannes til at varetage specielle ordens- og sikringsmæssige opgaver under krigsforhold, som man ikke mente, politiet havde styrker til at udføre alene.

I den anledning skal her forsøges at tegne et billede af den problemstilling, som da gjorde sig gældende for hjemmeværnsmanden.

I Europa herskede storpolitisk spænding. Man havde oplevet den voldelige kommunistiske magtovertagelse i Tjekkosllovakiet og med bange anelser set hen til, hvilket land der skulle blive det næste. Den kolde krig var i fuld gang, og spørgsmålet, som optog mange, var, om den ville ende med at blive varm og Danmark endnu engang blive et besat land.

Det var et alvorligt spørgsmål

og vel også realistisk for den enkelte, for den almindelige antagelse var, at en kommunistisk magtovertagelse i Europa var målet, og efter hvad der var tilflydt af beretninger om, hvorledes forholdene i så fald ville blive ordnede, var udsigterne ikke særlig lystelige. Derfor var spørgsmålet også påtrængende.

Nu var Natos forsvarsalliance imidlertid oprettet. Den satte man sin lid til. Nu kunne det nytte at yde organiseret modstand. Trods alt satte dette humør i folk, og et udbredt svar på den kommunistiske trussel var: Aldrig mere en 9. april! og så meldte kampduelige mænd sig til hjemmeværnet under akkompagnement fra radikale kredse i landet, der kaldte hjemmeværnsmanden »krigsliderlig« o. l. For nogle af disse kredses vedkommende var denne aktivitet udelukkende et led i bestræbelserne for at slå det bestående samfund i stykker, for andre gjaldt, at de af foregivne ideale grunde var imod militærvæsen. Ingen af

parterne gjorde dog synderlig indtryk. Blandt de tilmeldte blev 29 mand udtaget til at danne den forannævnte politideling. De blev tilsluttet kompagni 3225 under kompagnichef Nøhr og gik straks i gang med uddannelsen. Delingsfører blev Johannes Ladegaard, Johs. kaldet.

Styrken bestod af:

1. gruppe

Roest-Madsen, gruppef.
Schwenke Nielsen
A. L. Johansen
Wørzner Andersen
Bent Lauridsen
Jens Vagn Christensen

2. gruppe

Jens Toft, gruppef.
Bruno Hansen
Lund Pedersen
Bundgård Christensen
Thomas Christensen
Poul Nissen

Kompagnichef Nøhr afleverer politidelingen til K. Broe.

3. gruppe

Kaj Jacobsen, delingsf.
Axel Nielsen
Holger Hansen
Finnemann Wiuff

4. gruppe

Harry Mortensen, delingsf.
Hans Gudmund Nielsen
Peter Chr. Hansen
Robert Jensen
Frede Hansen
Egon Munck Hansen.

Fortalt i korthed og med begivenhederne på 25 års afstand klinger dette måske af teater — udslag af en overfladisk, naiv begejstring omkring begrebet »Gud, konge og fædreland« og ude af kontakt med virkeligheden, hvorfor den også ville være ude af stand til at holde, når den hårde virkelighed trængte sig på. Og sådan sagde man også.

Man må imidlertid tage i betragtning, at kun 6 år var gået, siden 2. verdenskrig sluttede. Alle, der meldte sig, havde oplevet den som voksne. Mange havde deltaget i den gennem modstandsbevægelsen, en del havde været i tyske koncentrationslejre eller fængsler, og alle havde i hvert fald oplevet ned-

værdigheden ved at føle sig som undertrykte mennesker. De vidste også, hvilken risiko de selv løb ved at deltage i væbnet modstand og desuden nedkaldte over befolkningen, og alligevel holdt de sig ikke tilbage.

De lavede ikke teater, var heller ikke naive. »Gud, konge og fædreland« spillede liden rolle for dem i den forbindelse, om overhovedet nogen, i hvert fald ikke på læberne. For nogen af dem gjaldt det politik, for andre var det såkaldte folkelig-nationale eller det religiøse, eller måske rettere en blanding af det hele. Sådanne tanker er imidlertid ikke nemme at formulere for jævne mennesker. Man kunne ligesom ikke rigtig få sin mund til at sige de rigtige ord. I stedet priste man så kammeratskabet, talte om interesse for idræt, terrænsport og skydning og lignende; men grundfølelsen var viljen til at forsvare, hvad der var vort, sagt med enkle ord, så kunne andre kalde det, hvad de ville.

Det var disse tanker, hjemmevernsmanden gik ind i uddannelsen med, håndværkeren, arbejdsmanden, kontormanden, butiksmændene, eller hvad de nu

alle sammen var. Alle havde de fuldt op at gøre i det daglige og kunne have fremført masser af begrundelser for at måtte holde sig udenfor; men de gjorde det ikke — og oplevede tilfredsstillelsen ved at have gjort deres pligt og fandt et fint kammeratskab, der gjorde hver øvelsesdag til noget i retning af en festdag, som man glædede sig til.

Nogen sagde, at uddannelsen ikke var tidssvarende. Det er muligt, men i så fald ikke noget specielt for hjemmevernet. De krigsførende magter gjorde også den erfaring, at fredstidsuddannelsen ikke svarede til krigens krav. Det, der er hensigten med disse linjer, er at pege på den faste vilje.

I 2 år var politidelingen tilsluttet kompagni 3225; men 1. april 1953 indgik den sammen med kompagniets 4. deling i et nyt kompagni, 3226, under kompagnichef K. Bros, der imidlertid flyttede fra byen året efter, hvorefter Ladegaard blev kompagnichef og har været det siden.

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI A/S

L. Fuglsang & Sønner

Slotsgade 10 . Kolding . Telefon (05) 52 14 88

Bøger . Alle slags tryksager . Eget bogbinderi